

FÜGEFA

A csíkszentkirályi Szent István király plébánia havilapja

„Én Uram és Istenem Jn 20,28b

Vigasztalan és hihetetlen Húsvét

Vigasztalan és hihetetlen, de mégis győzelmes, ezért örömkeltő. Ha hithű zsidók húsvétot ünnepelnek, akkor a család legfiatalabb tagja felteszi az alábbi kérdést: „Mit tesztek?” A családapa népük szentemlékezetét adja válaszul: „Mavezettkiminket urunk, Istenünk Egyiptomból.” Ha a fentiekérdést nekünk tenné fel egy kívülről, akkor mernénk elmondani teljes meggyőződéssel, hogy „ma Istenünk megszabadított minket, bár nem Egyiptomból szabadultunk, hanem a bűn és a halál hatalmából!”

Ha ezt megvallanánk, akkor egy betanult és kellőképpen át nem gondolt formulát mondanánk fel, vagy pedig ténylegesen annak lenne szent emlékezte, amit hordozunk bensőnkben, és amelyből élünk? „Mit tesztek?” Ez a kérdés válaszra vár. Vigasztalan hír A húsvét nem betanult örömmel, hanem szomorúsággal veszi kezdetét: „Szombat elmúltával, a hét első napjára virradóra, elment Mária Magdolna és a másik Mária, hogy megnézze a sírt” (28,1).

Ezzel a vigasztalan hírrel veszi kezdetét húsvét! Hihetetlen üzenet

Néhány hónapon keresztül Izrael reményei Jézusban testesültek meg, amíg mindenki csalódott; amíg a törvényhű farizeusok meg nem pillantották személyében az istentelent, a liberális szaddúceusok a meg nem világosult rajongót, a radikális zelóták pedig a hasznavehetetlen pacifistát. A tömegbázis is ráébredt arra, hogy nem juttatja őket olcsó kenyérhez. Így ejtették, és eltávolították útjukból. Ezzel pedig még korántsem értünk a felsorolás végére: az asszonyok a sírhoz sietnek és nem találják; elvesztették utolsó vigaszukat: kedves halottjuk közelségét. Amit az emberek Jézusról végző biztonsággal megállapítanak, az egy üres sír.

Az asszonyokban támadt rémületet Isten küldötte szétoszlatja: „Tudom, Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Föltámadt, amit megmondta.” (Mt 28,5). Isten nem engedte ki kezéből a történelem irányítását — sem politikai hatalom, sem pedig emberi gonoszság következtében. A végén nem az okosak ítélete a mérvadó, hogy Jézus eszét vesztette; de nem is a vallásosaké, amely szerint ő Istent káromolta; hanem az Istené, neki volt igaza. Íme az ember: ahol valaki így él és szeret, annak szeretete hatalmasabb, mint a gyűlölet, és az élet erősebb, mint a halál.

(folytatás a 4. oldalon)

5.
oldal

Hat után

6.
oldal

Kedves gyerekek,
ismerkedjünk a cserkészettel

8.
oldal

Jézus keresztútja
a családban

Liturgikus útmutató

november
1
SZOMBAT

Ez 37,21-28; Jer 31,10-13; Jn 11,45-56
Meggzabadít az Úr, és egy néppé tesz

november
2
VASÁRNAP

VIRÁGVASÁRNAP
(Paolai Szt. Ferenc)/Iz 50,4-7; Fil 2,6-11; Zs 21;
Mt 26,14 - 27,66 / Nem voltam engedetlen,
nem hátráltam meg, mert az Úr megsegít

november
3
HÉTFŐ

Iz 42,1-7; Zs 26; Jn 12,1-11
Benned ajándékozom meg
világosságommal a nemzeteket

november
4
KEDD

(Szevillai Szent Izidor)
Iz 49,1-6; Zs 70; Jn 13,21-33.36-38
Szolgám vagy, hogy eljusson
szabadításom a föld határáig

november
5
SZERDA

(Ferrer Szent Vince)
Iz 50,4-9a; Zs 68,8-34; Mt 26,14-25
Az Úr megsegít engem,
ezért nem maradok gyalázatban

november
6
CSÜTÖRTÖK

NAGYCSÜTÖRTÖK
Kiv 12,1-8.11-14; Zs 115; 1Kor 11,23-26;
Jn 13,1-15 / Tartsátok emlékezetben ezt a
napot, és ünnepeljétek meg!

november
7
PÉNTEK

NAGYPÉNTEK
(De la Salle Szent János)/Iz 52,13 - 53,12;
Zs 30; Zsid 4,14-16; 5,7-9; Jn 18,1 - 19,42
A mi vétkeink miatt kapott sebeket,
bűneink miatt törték össze

november
8
SZOMBAT

NAGYSZOMBAT

november
9
VASÁRNAP

HÚSVÉTVASÁRNAP
ApCsel 10,34a.37-43; Zs 117; Kol 3,1-4;
Jn 20,1-9 / Jézust megölték, de Isten
harmadnapon feltámasztotta őt

november
10
HÉTFŐ

(Szent Ezekiel)
ApCsel 2,14.22-32; Zs 15; Mt 28,8-15
Jézust feltámasztotta Isten,
aminek mi tanúi vagyunk

november
11
KEDD

(Szent Szaniszló)
ApCsel 2,36-41; Zs 32; Jn 20,11-18
Jézust, akit keresztre feszítettek,
Krisztussá tette Isten

november
12
SZERDA

(Szent I.Gyula)
ApCsel 3,1-10; Zs 104,1-9; Lk 24,13-35
A názáreti Jézus nevében kelj föl, és járj!

november
13
CSÜTÖRTÖK

(Szent I.Márton)
ApCsel 3,11-26; Zs 8; Lk 24,35-48
Az élet fejedelmét megölték,
Isten azonban föltámasztotta

november
14
PÉNTEK

(Szent Tibor)
ApCsel 4,1-12; Zs 117; Jn 21,1-14
Nincsen úrvösség senki másban,
mint Jézus Krisztusban

november
15
SZOMBAT

ApCsel 4,13-21; Zs 117; Mk 16,9-15
Nem tehetjük, hogy ne mondjuk el,
amit láttunk és hallottunk

november
16
VASÁRNAP

HÚSVÉT 2. VASÁRNAPJA
(Az isteni irgalmasság vasárnapja) (Soubiros
Szent Mária Bernadett, Szent Labre Benedek)
ApCsel 2,42-47; Zs 117; 1Pét 1,3-9; Jn 20,19-31

november
17
HÉTFŐ

ApCsel 4,23-31; Zs 2; Jn 3,1-8
Megteltek mindnyájan Szentlélekkel,
bátran hirdették az igét

november
18
KEDD

ApCsel 4,32-37; Zs 92; Jn 3,7-15
Nagy erővel tettek bizonyosgot
az Úr Jézus feltámadásáról

november
19
SZERDA

ApCsel 5,17-26; Zs 33; Jn 3,16-21
Hirdessétek a népek az erről
az életről szóló tanítást!

november
20
CSÜTÖRTÖK

ApCsel 5,27-33; Zs 33; Jn 3,31-36
Atyáink Istene feltámasztotta Jézust,
akinek mi tanúi vagyunk

november
21
PÉNTEK

(Szent Anzelm)
ApCsel 5,34-42; Zs 26; Jn 6,1-15
Örömmel távoztak, mert méltók
voltak gyalázatot szenvedni Éрте

november
22
SZOMBAT

ApCsel 6,1-7; Zs 32; Jn 6,16-21
Kiválasztották azokat, akik telve
voltak Lélekkel és bölcsességgel

november
23
VASÁRNAP

HÚSVÉT 3. VASÁRNAPJA
(Szent Adalbert) / ApCsel 2,14.22-28; Zs 15;
1Pét 1,17-21; Lk 24,13-35

november
24
HÉTFŐ
(Szent György, Sigmaringeni Szent Fidé)l
ApCsel 6,8-15; Zs 118,23-30; Jn 6,22-29
István nagy csodákat és
jeleket tett a nép között

november
25
KEDD
SZENT MÁRK EVANGÉLISTA (ünnap)
(Szent Ervin)
1Pét 5,5b-14; Zs 88,2-17; Mk 16,15-20
Köszönt titeket Márk, az én fiam

november
26
SZERDA
(Szent Anaklét, Szent Radbert)
ApCsel 8,1-8; Zs 65; Jn 6,35-40
Elmentek, és hirdették Isten igéjét

november
27
CSÜTÖRTÖK
(Szent Zita)
ApCsel 8,26-40; Zs 65; Jn 6,44-51
Ha teljes szívedből hiszel,
megkeresztelkedhetsz

november
28
PÉNTEK
(Chanel Szent Péter, Szent Teodóra,
Grignon Szent Lajos) / ApCsel 9,1-20; Zs 116;
Jn 6,52-59 / Választott eszközöm ő,
hogy nevetem a népek elé vigye

november
29
SZOMBAT
SZIÉNAI SZENT KATALIN Európa
társvédőszentje (ünnap) / 1Jn 1,5 - 2,2;
Zs 102; Mt 11,25-30 / Ha világhosszban
élünk, akkor közösségben vagyunk egymással

november
30
VASÁRNAP
HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA
(Szent V.Piusz) / ApCsel 2,14a,36-41; Zs 22;
1Pét 2,20b-25; Jn 10,1-10 / Jézust, akit
keresztre feszítettek, Krisztussá tette Isten

Magyar és Magyarországhoz köthető szentek

Boldog Apor Vilmos

Apor Vilmos 1892. február 29.-én született Segesváron, de néhány év múlva a család Bécsbe költözött.

Tanulmányait Kalksburgban, Kalocsán és az innsbrucki egyetemen végezte.

1915. augusztus 24.-én szentelték pappá. Működését a nagyváradi egyházmegyében kezdte, 1918-ban plébánosként Gyulára helyezték.

Lelkipásztorként katolikus lapot alapított, hitoktatást tartott, látogatta a fogvatartottakat, segítette a szegényeket, betegeket.

1941. február 24.-én szentelték püspökké, március 1-jén érkezett szolgálati helyére, Győrbe.

A zsidóüldözés során sokakat bújtatott, vagy továbbküldte őket nővérehez, Gizellához, aki a Magyar Vöröskereszt vezetője volt, illetve Angelo Rotta nunciuskóhoz, aki 1944-ben rengeteg oltalomlevelet írt alá, melyek alapján a Vatikán diplomáciai védettségét élvezték az üldözöttek.

Apor Vilmos a polgári lakosság sorsát is szíven viselte, Győr bombázása után az utcákat járta és segítette a bajbajutottakon.

1945. március 28.-án, nagyszerdán az oroszok elérték Győrt, a visszavonuló németek is lötték a várost.

Ezekben a napokban sokan találtak menedéket a püspökvár pincéiben. Nagypénteken részeg orosz katonák el akarták vinni a pincéből az asszonyokat és lányokat, de a püspök ellenállt. Az egyik katona először a mennyezetbe lőtt, majd háromszor a püspökre.

Az ostrom alatt kórházba szállították és megműtötték, de a sebesült püspök április 2.-án, húsvéthétfőn meghalt.

Boldoggá avatási szertartását 1946-ban elindították, 1949-1989 között felfüggesztés alatt állt. Végül 1996-ban fejeződtek

be az előkészítő munkálatok.

1997. november 9.-én Szent II János Pál pápa a római Szent Péter téren avatta boldoggá a vértanú győri püspököt.

☞ Forrás: <https://www.magyarurir.hu/hirek/boldog-apor-vilmos-puspok-vertanu>

Boros Bogárka

Vigasztalan és hihetetlen Húsvét

(folytatás az első oldalról)

Ez az Isten nyilatkozata, amelyért az angyal kezeskedik, minden emberi tapasztalat ellenére.

Hihetetlen, azonban mégis lehetséges: az aszszonyok elfutnak „félelemmel, de még nagyobb örömmel eltelve” (Mt 28,8); rémületükben most pillantanak meg először egy másik lehetőséget. — Ez húsvét: egy vigasztalan és hihetetlen, de mégis győzelmes örömhír. Ha valaki szembesül ezzel az új lehetőséggel, annak Isten nem pusztán egy magyarázatot kínál fel döntésre, hanem a mindennél többet: élete útján találkozik a feltámadt Úrral, aki így biztatja őt és környezetét: „Ne féljete” (Mt 28,10).

Isten magyarázata győzelmes örömhír, mert mindig újból látták őt Jézus barátai. Ha erről az élményükről beszélniük kell, akkor csak dadogni tudnak, de mégis elmondják, hogy őt látta Mária Magdolna és a két emmauszi tanítvány (még akkor is, ha nem ismerték őt fel rögtön); Péter és a többiek (még akkor is, ha kezdetben bizonytalanok voltak). Olyannyira látták őt, hogy még évekkel később is a vele való találkozás Sault földre teríti Damaszkusz kapui előtt. — Ez húsvét: egy vigasztalan, szomorú hír; tartalmában hihetetlen, de győzelmes a feltámadt Jézussal való találkozásból és így végre gyakorlati üzenet.

Húsvét győzelmes híre utolér minket a mai ünnepen, amelyről nem tudunk hallgatni, és

éppen ezért számunkra is érvényes: „...előttek megy Galileába. Ott majd viszontlátjátok” (Mt 28,7b).

Miként egykor Jézus barátait, bennünket is küld hétköznapijaink Galileájába. Azzal az egyetlen ígérettel, hogy „ott majd viszontlátjátok” (28,7b), azaz ‘ha ráhagyatkoztatok erre a Jézusra, ha úgy éltek, miként ő élt, akkor meg tapasztaljátok, hogy él, és neki van igaza’.

Ahol emberek úgy élnek és szeretnek, mint ő, ott a szeretet hatalmasabb, mint a gyűlölet és az életerősebb mindannál, ami veszélyezteteti és romlásba akarja dönteni. — Ez húsvét: egy vigasztalan hír a halálára való emlékezésben; egy hihetetlen üzenet feltámadásának ígéretében és eseményében; egy győzelmes hír azok tapasztalatában, akik vele találkoztak, és gyakorlati üzenet, amely a hétköznapiokba visz minket vissza, ahol ugyanaz a tapasztalat vár ránk, ha életgyakorlatunkban rá hagyatkozunk a halálból feltámadt élő Úrra.

Mit is teszünk tehát? Erre válaszunk az alábbi: Húsvétot ünneplünk, hittel emlékezünk a feltámadt Jézusra, aki előttünk ment; akinek szeretete utat talált az ember minden bűnén át; akinek élete erősebbnek bizonyult, mint a szenvedés és a halál; az utóbbi kettőt nem távolította el életünkben, de legyőzte. Mi a feltámadt Úr mögött útra kelünk a világba, a hétköznapiokba, ahol vár ránk, és életutunkon velünk tart, hogy átváltoztasson minket.

Marci pap

Elhunytjaink

Az Örök Világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békében!

Jakab Levente

Csiszer Anna

Péter Ferenc

Hat után

Bajor Henrik herceg a Szent Emmerán templomban térdelt, atyai barátja és tanítója, Szent Wolfgang sírja előtt. Egyszer csak úgy tűnt, mintha maga előtt látná a szentéletű püspököt, aki valamit ír a szemben lévő falra. És valóban, ez a néhány betű állt a falon: „post sex”, azaz „hat után”.

Vajon mit jelenthet ez? – gondolkozott Henrik. Talán közeli halálára akarja emlékeztetni szentéletű tanítója? Lehet, ezért buzgó imádsággal készült a halálra, amely talán este hat órakor érte is eljön. De elmúlt hat óra, és Henrik életben maradt. Talán hat napot kell értenem, gondolta Henrik. De a hat nap is elmúlt, és a halál nem jött el érte. Elmúlt hat hét, hat hónap és hat év is, de a halál nem jött.

Ekkor meghalt III. Ottó császár, és a hercegek Henriket választották császárukká. Kiváló császár lett belőle, mert az a hat év, amely alatt halálára készült, szentté tette.

Te talán még azt gondold magadban, hogy fiatal vagy és messze a halál. Miért gondolkodj tehát reá? Nincs igazad! Senki sem tudja, meddig él és mikor áll útjába a halál, hogy Isten ítélőszéke elé állítsa. Ezért mindig készen kell lennünk.

Nagybőjtünk segít abban, hogy mi is elinduljunk szentté válásunk útján, ahogy Henrik herceg is tette. Éljük a lehetőséggel!

György Attila

A hit világhossága c. könyvből

Zöldy Pál

Férfimaszkok

Mi jelenik meg az életünkben?

1. A harcos

A harcos a király segítője, mondhatnánk a jobb keze. Harcos nélkül a király egyedül áll a sakk-táblán, értelmetlen. A harcos a megvalósítás eszköze. Jelképe a kard, a penge. Vág, hárít, elválaszt. Nyaktiló, kard, kés vagy szike. Hogy melyik, azt a helyzet dönti el, és ezt a király értelmezi. A bennünk élő harcos a feltétel nélküli önfeláldozás, az önmegtágadás, az önfeladás. Lovagok, szamurájok, hősök. Az ember ássa a kertet a délelőtti hőségben, és meginná egy hideg sört. A harcos előbb befejezi az ásást. Aki abbahagyja, és megissza a sört, abban a harcos még puha. És a puha harcosra nem számíthatok krízishelyzetben. Krízishelyzetekben mutatkozik meg, ki vagy. Ott lefoszlanak rólad a tanult viselkedéseid. A jó harcos, a lovac, a szamuráj a király szavára életét adja. Nem mérlegel, hanem várja a parancsot.

Az a harcos, akinek királya széthulló, sötét, maga is önkényes lesz. Zavarodottan csapkod, károkat és fájdalmakat okoz másnak. Rossz és sötét célokat tűz ki. Harácsol, de nem tudja, miért. Mint a háborúk után szélnek eresztett zsoldosok, martalócok, zsványok, rablók lesznek vezér nélkül. Az állandóan kötekedő, elégedetlen, kritikus és cinikus ember a sötét harcosnak a megjelenítése. Nem is szeretik a társaságát, viszont a magánya egyre dacosabbá teszi. Szenvedélybeteggé, függővé válhat. Állandóan agresszív vagy sportos programokat hajszol. Jó esetben maga is sportol, de sokan csak a sportesemények csatornáin csüngenek. Értelmetlenül durva viselkedést hoznak közénk. Valójában éheznek a szeretetet és a rendet.

Összeállította: **Léstyán László**

Kedves gyerekek, ismerkedjünk a cserkészzel V. rész

Folytatjuk az ismerkedést a cserkészzel:

A cserkészek mindennapjait meghatározzák a cserkésztörvények, amelyekből 10 van. Ismerkedjünk a 3, 4 cserkésztörvénnyel:

5. A cserkész másokkal szemben gyengéd, magával szemben szigorú!

Lukács 14,7-11 Jézus tanítása a főhelyek válogatásáról:

„Azután egy példázatot mondott a meghívottaknak, amikor észrevette, hogyan válogatják a főhelyeket: Ha valaki meghív lakodalomba, ne ülj a főhelyre, mert lehet, hogy nálad érdemesebb embert is meghívott. És ha odamegy hozzád, aki meghívott téged is meg őt is, és így szól: Engedd át neki a helyet! akkor szégyenszemre az utolsó helyre fogsz kerülni. Hanem ha meghívna, menj el, ülj le az utolsó helyre, hogy amikor jön az, aki meghívott, így szóljon hozzád: Barátom, ülj feljebb! – s akkor becsületed lesz minden asztaltársad előtt.

Mert aki felmagasztalja magát, megaláztatik, aki pedig megalázza magát, felmagasztaltatik.”

Felmagasztalás azt jelenti: többet gondolkodj magáról, illetve másról, mint amennyi értékkel rendelkezik.

Alázat: nem egyenlő az álszerénységgel. Alázat az, amikor a másik dolgát/érdekét előbbre tudom helyezni a magaménál. Ehhez rendszeresen önkritikát kell gyakorolni (megvizsgálni, mit tettem helyesen vagy rosszul) + Isten segítségére is szükségünk van!

Embertársaidnak, felebarátaidnak azzal tartozol elsősorban, hogy szereted őket, és minden tettetted ez hatja át. Bánj velük gyengédséggel! Elsősorban a nálad gyengébbekkel, kisebbekkel, a nőkkel, a betegekkel, az

idősekkel. Gyengédnek lenni azt jelenti, hogy látod az ő gyengeségüket, és ezt nem rovod fel nekik, hanem arra törekszel, hogy a magad erejével pótolod azt, ami hiányzik számukra.

De magaddal szemben légy szigorú! Ne tórd el, ha rendetlen vagy! Ne tórd, ha valaki a szíved mélyén arra bíztat, hogy ne ird meg a leckét! Tudd mindig, hogy van egy olyan részed, amely arra igyekszik rávenni téged, hogy a munka könnyebbik végét fogd meg, hogy a gyengébbet taposd el, hogy amit holnap is megtehetsz, azt holnap tedd meg. Ne tórd el azt, hogy ez a kis hang irányítsa az életedet! Légy te az úr a tested, a szellemed felett! Kényszerítsd magad a jóra, kényszerítsd magad a helyesre, a szépre, és arra, ami Isten akaratát, és embertársaid javát szolgálja.

6. A cserkész szereti a természetet, jó az állatokhoz, és kíméli a növényeket.

1Mózes 1,28-29 és 31. vers Az ember teremtése: „Isten megáldotta őket (az első emberpárt) és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be és hódítsátok meg a földet. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön mozgó minden élőlényen!

Azután ezt mondta Isten: Nektek adom az egész föld színén minden maghozó növényt, és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: mindez legyen a ti eledeletek. ...És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó.”

Jób könyve 12,7-10

„Kérdezd csak meg az állatokat, azok is tanítanak, és az égi madarakat, azok is tudósítanak. Vagy elmélkedj a földről, az is tanít, a tenger halai is beszélnek neked. Ki ne tudná mindezekről, hogy az Úr keze alkotta őket? Az ő kezében van minden élőnek a léte, és minden emberi testnek adott lélek.”

Lukács 12,22-32 Isten gondviseléséről

Isten teremtési rendje:

- uralkodjunk az állatokon, illetve eledelünk legyen a növény és az állat
- őrzője és védője legyünk a ránk bízott természetnek és élővilágnak!

A természet Isten nagyszerű alkotása. Az Úr először egy kertet teremtett, és ebben helyezte el az embert, és azt parancsolta neki, hogy gondozza azt. Fontos feladatunk ez ma is: gondoskodni a természetről, és annak minden részéről. Amikor elmész egy erdőbe, beszívod a fenyőillatot, és amikor kilélegzed, megszabadulsz minden városi levegőtől, kitisztul a tüdőd, tisztábbak lesznek a gondolataid, és tisztábbak lesznek az érzéseid is.

A növények, az állatok, de még a kövek és a talaj is ennek a természetnek a szerves részei. Minden összefügg mindennel. Ha kárára vagy az állatoknak vagy a növényeknek az egész természetet bántod. Ha hangoskodsز az erdő csendjében, már ártasz a természetnek.

Nem elég az, hogy nem bántod a növényeket

vagy az állatokat. Jót kell velük tenni. Jót tenni azt jelenti, megadni, amire szükségük van. Ha erdőben jársz, és vadállatokkal találkozol, mindig tudd, ők vannak otthon, de csupán betolakodó vagy náluk. Ne csodálkozz, ha nem látnak szívesen! De ha szeretettel tartod tőlük a távolságot, ha nem zavarod meg őket, ha hagyod, hogy a saját ember-mentes életüket éljék, akkor vendég vagy náluk, és nem ártasz nekik.

Természetvédelmi területen ne téj le a kijelölt útról! Minden területen figyelj a lábad alá, s amennyire lehetséges, vigyázz a növényekre! Azok nemcsak hasznosak, de szépek is, nemcsak fenntartják a természet egyensúlyát, hanem gyönyörködtetnek is. Gyönyörködj, ne rombolj! Ha így teszel, valóban vendég leszel a természetben, szívesen látott vendég. Ha így teszel, beteljesíted Isten akaratát: őrzöd és véded, amit alkotott.

Feladatunk: Hálából, amiért Isten gondot visel rólunk, mi is szeressük az általa alkotott állat- és növényvilágot, gondoskodjunk sajátjainkról (kutya, macska, télen madáretetés, otthoni növények locsolása stb.)!

www.pakics.hu/index.php/olvasnivalok/a-csapatrol/torveny-pontok

Biró Márta, Lázár Katalin

Jézus keresztútja a családban

I. Pilátus halálra ítéli Jézust

A család a legszigorúbb ítélkező hely. De melyikünk Pilátus és melyikünk Jézus?

Minden helyzetben más és más. Uram, ha Pilátusként igazságtalanul ítélkeznék családtagjaimról, juttasd eszembe, hogy semmi hatalmam, semmi tekintélyem, semmi jogom nem lenne, ha nem kaptam volna tőled, akár a házasság szentségében, a szülői tisztségben vagy a gyermek jogán. De ezt nem hatalmaskodó (basáskodó) uralkodásra, ítélkezésre, zsarolásra kaptam, hanem a szeretet féltő, gondoskodó, a másikkal törődő irgalmasságára. Szeretteim felemelésére és nem lesújtására. S ha Jézusom, én vagyok, akit a család ítélete sújt, add, hogy a te türelmeddel viseljem. Ne vágjak vissza, ne sértődjek vérgig, ne essek kétségbe, hanem a tőled tanult alázattal fogadjam, érted és értük. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

II. Jézus vállára veszi a keresztet

Minden családnak van saját keresztje. Minden családtagnak is van saját keresztje. Merjük-e felvenni és egymásért hordozni? Uram, sokszor nehezemre esik a családban a másik elfogadása, rossz szokásainak, hangulati kitöréseinek, önző viselkedésének elfogadása. Mindez nehéz keresztet jelent számomra. Jobb lenne lerázni magamról, nem venni róla tudomást, elmenekülni előle. De hát nem azért helyeztél ebbe a családba, hogy idegenül, ridegen elzárkózzam mindentől, ami számomra kellemetlen; sőt azt akarod, hogy veled együtt felvegyem családjaink keresztjét. Számomra a családom elfogadása lesz az üdvösség útja, még ha sokszor keresztet is jelent.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

III. Jézus először esik el a kereszt súlya alatt

Az élet terhe engem is földre sújt. A család is néha nyomasztó teher. És én is hányszor vagyok teher családod számára. Ha mellettem elesik valamelyik családtag, bűnével, gyarlóságával, vajon nem tekintek rá úgy, mint a farizeus: „Én bezzeg nem vagyok ilyen! Saját maga okozta, viselje is a kínját!” Meglátom-e, hogy benne, Jézus, te estél el? Mert akkor nem lehetek részvétlen iránta, még ha a családi kötelék nem is indított volna együttérzésre. És amikor én esem el, mennyire várom, hogy fölsegítsenek! Vagy elfogadom egyáltalán, hogy segítségemre

siessenek? Nem zárkózom magamba bűneim önértetével, mondván, majd én magam megjavulok, majd én magamtól fölkelek? Segíts megérteni, Uram, hogy egymás nélkül nem jutunk tovább családjaink keresztútján sem.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

IV. Jézus szent anyjával találkozik

Az anyák fájdalmának állomása ez. Az anyák titkának állomása. Az anyák sorsának megszentelése ez az állomás. Az anya a szíve alatt hordott magzatot fájdalommal hozza világra. De fájdalom öröme fordul, amikor meghallja gyermeke sírását. Ez az első titka az anyáknak. Az anyák szíve aggódó fájdalommal van tele, amikor látják gyermekük betegségét, fájdalmát, lelki gyöttrődését, vagy amikor mások bántják gyermeküket. Úgy tud mellettünk lenni, hogy néma jelenléte is gyógyít, vigasztal.

Ez az anyák másik titka. De az anyák legnagyobb fájdalma, ha elveszítik gyermeküket. Nemcsak ha meghal, hanem ha bűnben él, vagy ha hátat fordít a szülői szeretetnek. De az anyák még ilyenkor sem hagyják magukra gyermekeiket, lélekben utánuk mennek, és első szóra visszafogadják őket. És ez az irgalmas, megbocsátó szeretet az ő legnagyobb titkuk. Ne éljünk vissza vele, de ha kell, éljünk vele.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

V. Cirenei Simon segít vinni Jézusnak a keresztet

Ez a családapák állomása. Ez az állomás az apák áldozatának megszentelése. Itt megérthetjük az édesapák kereszthordozását is. A családjukért dolgozó apák szeretete és felelőssége Isten szemében is nagy jelentőségű. Hiszen a teremtő Atya saját gondoskodó jóságát oltotta az apák szívébe. A munka fáradtságát és örömet szenteli meg, ha azt nemcsak családjáért, hanem Jézusért is teszi. Cirenei Simon fiai a Szentírás szerint követték apjukat a Krisztuskövetésben. Ez a nagy titka ennek az állomásnak, amelyet először még a Cirenei sem értett meg, ezért vonakodott a kereszttől. Csak akkor kívánhatja egy szülő gyermekétől, hogy vallásos legyen, ha először ő maga jár Krisztus nyomában. Csak akkor teljesíti szülői gondoskodását, ha gyermekei legdrágább kincsével és jövőjüknek legfontosabb mozzanatával is törődik: gyermekei lelkével és örök üdvösségével. Ettől a kereszttől nem szabad vonakodnunk. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

VI. Veronika kendőt nyújt Jézusnak

A kendőt nyújtó szeretet állomása ez. A leleményes szereteté. A Krisztus arcát lelkünk kendőjére másoló szereteté. Milyen eszköztelenül élt és tevékenykedett Jézus. Megmutatta, hogy nem kell sok dolog, nem kellene drága eszközök, hogy szívünk szeretetét egymásnak

kifejezzük, jelezzük. Mindig akad egy kendőnyi dolog a házban, hogy a családtagok könnyeit letöröljük, bánatát, fájdalmát enyhítsük. A szeretet leleményes, hirdeti Szent Pál a korintusi levélben. Csak ne legyünk érzéketlenek mások iránt, csak ne rejtőzzünk el önzésünk csigaházába. Ne sajnáljuk egymástól a kendőnyi időt, szeretetet, hogy Krisztus arca kirajzolódhasson lelkünk kendőjén. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

VII. Jézus másodszor esik el a kereszterhe alatt

A viszonzatlan szeretet titkának állomása ez. A viszonzást nem váró szeretet titka ez. Nem a kamatozó szereteté, hanem a pazarlóé. Hányszor nyomnak földre azok a fájdalmak, amelyeket szereteteimtől kell elszenvednem. Mert ha még ellenségeim tennék ezt velem, azt még elviselném, mondja a zsoldáros is, de hogy a barátaimtól, sőt családtagjaimtól, az újra és újra lesújt. Sokszor fáj a viszonzatlan szeretet, a hálátlanság. A gyermek részéről elfelejtett sok-sok szülői áldozat. Az évtizedek együttléte után eldobott házastársi hűség. A magukra maradt idős apák és anyák reménytelensége. De Jézust is éppen azok hagyták el, akiket szeretetével legjobban kitüntetett. Ő is beleroskadt, de aztán újból felállt és továbbment, hogy megtanítsa arra, hogy a szeretetért sohase várják hálát, viszonzást, mert a szeretetet nem kamatoztatni kell, hanem pazarolni. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

VIII. Jézus szól a síró asszonyokhoz

A könnyek hatalmának állomása ez. A sírás titkának megfejtése hangzik el itt. És ez nemcsak az asszonyok privilégiuma. „Sírjatok magatok és gyermekeitek miatt!” Magunk miatt, mert hűtlenek voltunk Istenhez, mert hűtlenek voltunk társunkhoz, mert nem szerettük eléggé a ránk bízottakat, mert saját vágyainkat akaruk mindenáron megvalósítani, mert féltünk

önmagunkat egészen odaadni. A gyermekek miatt, akiket nem vállalt világra hozni az édesanyjuk, akiket eldobott, elhagyott az önzés vagy a félelem, akiket nem vártak szeretettel a szülők, akiket most sem szeretnek a családban, akiknek lelkével nem törődik senki. A könny nem szégyellni való dolog, hanem nagy titok. Az anyák könnyét még Isten is engedi maga fölé hatalmasodni. És nemcsak az anyákét.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

IX. Jézus harmadszor esik el a kereszttel

A legsúlyosabb elesés állomása ez. A másokat is magával rántó zuhanás veszélye. És a legmélyebb pontról való felkelés titka is. A szenvedélyek rabságának kereszttjét egyre több embertársunk és vele családja is hordozza. Legyen az alkoholista vagy a kábítószer rabja, de az önpusztító játékszenvedély is a legfontosabb szeretetkapcsolatokat zúzza szét és rántja magával anyagilag, sőt erkölcsileg is a családot. De a legreménytelenebb helyzetből is van kiút. A harmadik elesésedből való felállással biztatsz minket erre. Beléd vetett mély hittel és bizalommal, beléd kapaszkodva mi is fel tudunk állni. De adj erőt a családtagoknak is, feleségeknek, férjeknek, gyermekeknek, szülőknek, hogy ne hagyják magára a gyengét, elesettet. Ne taszítsák ki a család védő szeretetéből, hanem együtt álljanak fel.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

X. Jézust megfosztják ruháitól

Nemcsak a ruhátlanság megalázottsága, nemcsak az önmagunkból való kivetkőzés, de az önmagát elosztó szeretet állomása is ez. Micsoda szégyen a ruhátlanság szegénysége, a kiszolgáltatottság tehetetlensége. A divatozás által pedig éppen az ilyen elesettek iránti érzékünket veszítjük el. De micsoda lelki szegénységre vall az önmagát lemeztelenítő

szemérmertlenség vagy az önmagából kivetkőző erőszakosság. Az önmagát csak megvalósítani akaró önzés, önteltség is megfosztja az embert önmagától, és nem marad ni adni. „Semmit sem ad, aki mindent oda nem adott”. Jézus mindent odaadott, még utolsó ruhadarabját is. Az igazi szeretet nem méricskél. Boldog házasság és család is ott terem, ahol mindnyájan a másikat akarják elsősorban boldoggá tenni, és nem a saját boldogságukat keresik csupán.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XI. Jézust keresztre szegezik

A „nincs visszaút” állomása ez. Az összetöre-tés titkát szegez ki, hogy mindenki lássa, ez a család és minden közösségi élet alkotmányának legfőbb paragrafusa. Keresztre szegezettnek lenni egyenlő: elkötelezettnek lenni. Végrelegesen, egymáshoz szegezten férj és feleség, mint Jézus és a kereszts. A nincs visszaút legfőbb biztonsága. A megtartó szeretet legnagyobb erőforrása. Keresztre szegezettnek lenni egyenlő azzal is, hogy családjunk közös meggyőződését vállalom és megvallom, abban hűséggel kitartok akkor is, ha hátránnyal jár, akkor is, ha szembe kell mennem az egész világgal, akkor is, ha lenéznek érte vagy maradinak tartanak, akkor is, ha bolondnak tartanak. Jézus számára sem volt visszaút, mert ahogyan élete másokért való élet volt, úgy halálát is másokért, értünk vállalta. Ez a krisztusi alkotmány legfőbb paragrafusa.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XII. Jézus meghal a kereszten

A halál titkának feltárulkozása ez az állomás. A szeretet erős, mint a halál, sőt annál is erősebb. A szeretteink elvesztésének fájdalomra ez az orvosság. A család szeretetének és hitének legnagyobb próbája szeretteink halála. Az idős kor, a súlyos betegség természeténél fogva könnyebbé teszi a halál elfogadását. De a váratlanul vagy fiatalon elköltöző családtagok halála szörnyen felháborít, értelmetlennek

látjuk és lázadunk. Vannak családok, akik a gyermeket meg akarják óvni a halál szörnyűségétől. Vannak kultúrák, amelyek ki akarják iktatni a halál valóságát az életükből. De csak egy jó megoldás van: szembenézni vele és felvállalni Krisztussal. Akkor nem lesz törés sem a gyermek lelkében, sem a szeretetkapcsolatban, sőt Krisztusban folytonos marad a kapcsolatunk, mely a halálnál is erősebb és tartósabb. Krisztus halála a mi feltámadásunk. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XIII. Jézus testét leveszik a keresztről, és anyja ölébe fektetik

A gyermekét elvesztő anya állomása ez. A természet rendjét felforgató titok. A kereszttől való megszabadulás mégsem a végső megoldás. Az élet rendje szerint úgy kellene, hogy történjen, hogy a gyermekek temetik el a szüleiket, és nem fordítva. Mégis hányszor felforgatja a kíméletlen halál ezt a rendet. Hány édesanya tartotta már karjában gyermekét Mária óta. E mérhetetlen fájdalomra nincs sem emberi magyarázat, sem földi vigasz. A halált tartani ölkében, ahonnét az élet fakad? Csak isteni magyarázat van rá: „nem hal meg örökre, fiad él, fel fog támadni”. Ez az isteni válasz. Sokszor megszabadulunk a kereszttől, de mit sem használ, ha a halál foglyai maradjunk. Önmagában ez még nem elég. Szívünk többre vágyik! Ezt a többre vágyást ki ne oltásatok lelketekből, gyermekeitekől. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XIV. Jézust sziklásírbá temetik

A sírok titkának állomása ez. A földbe hulló mag bátorságának titka ez. Az Isten hallgatásának beszédes üzenete ez. A sír bejárata elé még követ is gördítenek, mely elzárja a bent levő és a kint levők egymás felé vezető útját. A kő elhomályosítja a látást életünk nehéz, sötét pillanataiban, amikor szeretteink sírja fölött állunk. Erősen próbára

teszi hitünket, hogy igazak-e Jézus szavai az örök életről. Legyen a családban ilyenkor valaki, akinek eszébe jut a földbe hulló mag sorsa, amely csak akkor hoz új termést, ha látszólag elpusztul, belehal, odaadja addigi életét. Szeretteink halála csak innét nézve veszteség, onnét az új élet gazdagsága. Legyen bátorságunk Krisztus ígéretére hivatkozni, hogy aki benne hisz, nem hal meg örökké. Egymás apostolai legyünk akkor is, amikor látszólag hallgat az Isten, látszólag távol van, de valójában soha nincs olyan közel hozzánk, mint a fájdalomban, amikor soha nem tapasztalható új titkokat tár föl hallgatásában.

Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

XV. Jézus harmadnapra feltámad

Föltámadt Jézus, te a világ kiszolgáltatottsága elől a család védő menedékebe jöttél e földre. Erősítsd meg a mi családjainkat is, hogy menedékei legyenek tagjainknak, és otthonos legyen bennük te magad is. Add, hogy a család védelmében meg tudjunk küzdeni a világ rossz hatásaival, legyen erőnk a kereszt hordozására. Taníts meg, velünk élő Jézusunk, otthonainkat megbecsülni, a családi összetartást, a szeretet és tisztelet erényét növelni, a családi értékeket megőrizni. A szülők Szent József és a Boldogságos Szűz Mária példáját követve szeressék egymást és gyermekeiket, de mindenképp előtt téged, mennyei Atyánk. A gyermekek az Úr Jézus őszinte, valóságos gyermeki lelkületéből tanuljanak igazi engedelmességet szüleik és mennyei Atyánk iránt. Most különösen azokért ajánljuk fel keresztutunkat, aki családunkban a legnehezebb keresztet hordozza (rövid csendben mondjuk el, ki az). Fogadd el egyházközösségünk minden családjáért ezt a keresztutat. Ámen. Könyörülj rajtunk, Uram! Könyörülj rajtunk és családjainkon!

Szerző: Molnár Alajos
Família magazin, 2005. februári szám

Hét tipp párkeresőknek – Ferenc pápától

Bárhol és bármikor, ha a párkapcsolatokra terelődik a szó – figyeljük csak meg – mindenki hirtelen szakértővé válik és lesz egy-két (lehet, hogy keresetlen) jó tanácsa a „szegény” egyedülállóhoz. De mi van akkor, ha Krisztus földi helytartója, maga a pápa ad tanácsot a párkeresőknek? Lássuk!

Ferenc pápa általános audienciáján üzent az egyedülállóknak és jegyességben élőknek a párkapcsolat és társkereséssel kapcsolatban.

1. A szabadságunk arra, hogy feladjuk saját magunkat egy másik ember számára, tudatos döntést igényel. Ez nem csak a kölcsönös vonzódásról, vagy mulandó érzésekről szól.

Ez egy közös utazás.

2. A társkeresés és jegyesség ideje során a két ember arra van elhívva, hogy a szerelem munkáját gyakorolják és közösen felfedezzék a másikat. Ezen az úton lépésről lépésre ismerik meg egymásban a nőt és a férfit.

3. A szerelmi szövetségben férfi és nő között – ami egyben életre szóló szövetség is – nem lehet a rögtönzésre alapozni. Nem egyik napról a másikra kell élni benne.

Nem létezik olyan házasság, ahol a nő és a férfi külön munkálkodik.

4. Akik mindent azonnal szeretnének, azok az

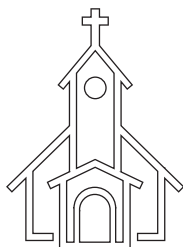
első adandó alkalommal el is buknak a kihívás vagy lehetőség során. A párkeresés ideje arra is való, hogy a pár meglássa, vajon megvan-e a másikban a törődés és a kitartás, amit nem lehet sem „megvenni”, elárulni vagy pedig elhanyagolni, nem számít mekkora a kísértés.

5. Sok pár van együtt már hosszú ideje, akár bensőséges kapcsolatban is. Néhányan együtt is élnek, de mégsem ismerik egymást igazán. Ez furcsának tűnhet, de a tapasztalat ezt mutatja.

6. „Az egyház tudatosan őrzi az értékes megkülönböztetést a jegyesség és házasság között, – a kettő nem ugyanaz – különös tekintettel a gyengédségre és a jegyesség időszakának elmélyítésére.”

7. „A jegyesség és házasság életrészeinek, akár a gyümölcsnek, meg kell érnie. Ez jelenti a felnőtté válást a szerelemben egészen addig, ameddig házassággá nem válik.”

Dallos Bence

Ünnepeink

- Április 2 - Virágvasárnap
- Április 9 - Húsvétvasárnap
- Április 10 - Húsvéthétfő
- Április 16 - Isteni Irgalmasság vasárnapja

Impresszum

Kiadja a Csíkszentkirályi Szent István Király Római Katolikus Plébánia.

Cím: 537265 Csíkszentkirály 602. szám, Hargita megye, Románia.

Felelős kiadó: Papp Márton plébános, tel.: 0742 658 865. Korrektúra: Russu-Bors Tibor.

Lapterv, nyomdai munkálatok: United Graphic Arts Kft. - Csíkszentkirály, tel.: 0745 092 163.

Megjelent 300 példányban.